

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 173/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bez právneho zastúpenia proti postupu Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P 82/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. februára 2022 namieta nečinnosť Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) v konaní o úpravu styku s maloletými dcérami sťažovateľa, ktoré je vedené pod sp. zn. 2 P 82/2020. Sťažovateľ uvádza, že okresný súd napriek jeho opakovaným žiadostiam o úpravu styku s maloletými dosiaľ nerozhodol a je nečinný.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

2. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

3. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a § 133 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

4. Ústavná sťažnosť nespĺňa základné náležitosti vyžadované zákonom o ústavnom súde a má viacero nedostatkov. Ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti sťažovateľa absentuje akýkoľvek sťažnostný petit (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ nepripojil k ústavnej sťažnosti plnomocenstvo na zastupovanie advokátom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a ani nepožiadaval o ustanovenie právneho zástupcu v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neoznačil základné práva a slobody, ktoré mali byť namietaným postupom okresného súdu porušené. Vzhľadom na uvedené by prichádzal do úvahy postup podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda výzva sťažovateľovi na doplnenie odstrániteľných nedostatkov podania, prípadne priamo jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonných náležitostí. V konaní na ústavnom súde však môžu za určitých okolností prevážiť hľadiská procesnej efektívnosti a rýchlosti konania a ústavný súd rozhodne o podanej ústavnej sťažnosti aj bez odstraňovania nedostatkov podania. Je to tak v prípade, keď dospeje k záveru, že ani doplnenie ústavnej sťažnosti by za žiadnych okolností nebolo spôsobilé privodiť sťažovateľovi úspech.

5. Sťažovateľ vyčíta okresnému súde nečinnosť pri rozhodovaní o úprave jeho styku ako otca s maloletými dcérami.

6. V rámci zabezpečenia podkladov na rozhodnutie si ústavný súd pre úplnosť vyžiadal spis okresného súdu, z ktorého zistil, že namietané konanie začalo 19. mája 2020 na základe návrhu matky maloletých, ktorým žiadala zverenie maloletých do svojej osobnej starostlivosti, určenie výživného a úpravu styku s maloletými. Vo veci okresný súd dosiaľ vydal dve meritórne rozhodnutia, a to rozsudok z 29. septembra 2020 (zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12 CoP 4/2021 z 29. apríla 2021 z dôvodu nedostatočného odôvodnenia pri rozhodovaní o úprave styku sťažovateľa, ktorý okresný súd neupravil) a rozsudok z 24. februára 2022, ktorým bol styk sťažovateľa s maloletými upravený. Počas namietaného konania okresný súd okrem uvedeného rozhodol o ustanovení kolízneho opatrovníka (4. júna 2020), ako aj o vylúčení zákonnej sudkyne (10. júla 2020); spis sa takmer štyri mesiace nachádzal na odvolacom súde (21. január 2021 – 11. máj 2021). Tiež je potrebné zohľadniť skutočnosť, že sťažovateľ sám opakovane žiadal o odročenie pojednávania, resp. výsluchu do momentu jeho prepustenia z výkonu trestu.

7. Ústavný súd sťažnosť meritórne posúdil, zohľadňujúc predovšetkým povahu konania, ktoré sa týka oprávnených záujmov maloletých, avšak dospel k záveru, že postup okresného súdu sa nevyznačuje takou nečinnosťou, na základe ktorej by ani po odstránení nedostatkov sťažnosti a následnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie práv sťažovateľa. Postup okresného súdu neodôvodňuje osobitný zásah ústavného súdu, keďže o styku

s maloletými už bolo rozhodnuté, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2022

Ladislav Dudíťš
predseda senátu